

valget afholder årligt to møderækker af ca. 4 dages varighed, hvorunder sædvanligvis vedtages henstillinger til Associeringsrådet vedrørende aktuelle spørgsmål i forbindelse med associeringen.

II. Finansprotokollen.

Såvel til associeringsaftalen som til tillægsprotokollen er knyttet en finansprotokol. Førstnævnte finansprotokol er udløbet.

Finansprotokollen af 23. november 1970 fastsætter, at der i tidsrummet indtil 23. maj 1976 kan ydes Tyrkiet lån på op til 195 mill. R.E. (1 regningsenhed = kr. 7,50) til udviklingsfremmende investeringsprojekter. Herudover åbnes der mulighed for lån på markedsbetingelser på op til 25 mill. R.E. af Den europæiske Investeringsbanks egne midler.

Lån under finansprotokollen kan ydes til den tyrkiske stat og – med dennes garanti – til offentlige og private institutioner og virksomheder med hovedsæde eller anlæg i Tyrkiet. Virksomheder, hvis risikokapital helt eller delvist stammer fra EF-lande, har samme adgang til lån som virksomheder med national kapital.

Finansiering kan ydes til enkeltprojekter, der er produktivetsforøgende og navnlig sigter mod at forbedre Tyrkiets økonomiske infrastruktur og udbyttet i landbruget samt mod at skabe moderne offentlige eller private virksomheder. Endvidere skal projekterne fremme associeringsaftalens formål og indgå i den løbende tyrkiske udviklingsplan.

Den europæiske Investeringsbank, der optræder på medlemsstaternes vegne, afgør, om en låneansøgning kan imødekommes, og financierer de godkendte låneanmodninger.

Lån til investeringer med et ubestemmeligt eller langfristet afkast (infrastrukturprojekter) kan ydes med løbetid på op til 30 år, heraf op til 8 år med afdragsfrihed. Rentesatsen kan reduceres til 2,5 pct. For projekter med normalt afkast skal rentesatsen mindst være 4,5 pct.

For låneydelser under finansprotokollen er deltagelse i licitationer, aftaler eller kontrakter åben på samme betingelser for alle fysiske og juridiske personer fra Tyrkiet eller EF's medlemslande.

Lånemidlerne stilles til rådighed af medlemsstaterne efter den i den interne aftale af 23. november 1970 indeholdte fordelingsnøgle eller rejses af Den europæiske Investeringsbank ved låntagning hos offentlige eller halvstatslige investorer, jfr. redegørelse under pkt. C.

En eventuel saldo ved finansprotokollens udløb

den 23. maj 1976 vil blive anvendt efter samme retningslinier som ovenanført.

III. Den supplerende protokol.

Udover at fastsætte at de nye medlemsstater bliver parter i associeringsaftalen EØF-Tyrkiet indeholder den supplerende protokol af 30. juni 1973 dels en række tilpasningsforanstaltninger (art. 2-8) og dels en række overgangsforanstaltninger (art. 9-15). Disse knytter sig til bestemmelser i associeringsaftalen og tillægsprotokollen.

a) Tilpasningsforanstaltninger.

Den i tillægsprotokollens art. 12 hjemlede adgang for Tyrkiet til – med henblik på beskyttelse af ny forarbejdningsindustri eller ekspansion af eksisterende industri – at forhøje eller indføre told, modificeres således, at Tyrkiet – efter Associeringsrådets anvisning – også vil have mulighed for at indføre kvantitative importrestriktioner. Forudsætningen herfor er dog, at der over for EF åbnes et kontingent svarende til mindst 60 pct. af indførslen fra EF i det foregående år.

Kan der ikke i Associeringsrådet opnås enighed herom inden en vis tidsfrist, åbnes der mulighed for, at Tyrkiet selv iværksætter disse restriktioner under nærmere fastsatte betingelser.

Bestemmelserne i tillægsprotokollen om kvantitative importrestriktioner tilpasses, således at mængder indført fra EF udvides til at omfatte indførslen fra de nye medlemslande. Endvidere kan Tyrkiet på nærmere angivne betingelser foretage ændringer i vareområdet for sin liberaliseringsforpligtelse.

For de opregnede industriprodukter, for hvilke Tyrkiet ikke nyder toldfrihed i EF, forhøjes de toldfri kontingenter som følge af EF's udvidelse.

Rammen for finansprotokollen af 23. november 1970 forhøjes fra 195 mill. R.E. til 242 mill. R.E. (ca. 1,8 mia. kr.) som følge af EF's udvidelse.

b) Overgangsforanstaltninger.

Det fastsættes, at de nye medlemsstaters toldnedtrapning over for Tyrkiet generelt sker efter samme tidsplan som over for de oprindelige seks medlemslande efter den supplerende protokols ikrafttræden.

Da en afventning af protokollens ikrafttræden efter EF-landenes ratifikationspraksis ville sinke påbegyndelsen af toldnedtrapningen unødigt længe, blev de handelsmæssige bestemmelser sat i kraft pr. 1. januar 1974 ved en midlertidig aftale. Første toldreduktion androg således i overensstemmelse med den generelle toldafviklingsplan over for de